

Sygn. akt I C 2042/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Wojciech Zatorski

Protokolant: Dominika Ćwieląg

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2015 roku w Świdnicy

na rozprawie w sprawie z powództwa: **P. R.**

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. Zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda P. R. kwotę 17.000 zł (siedemnaście tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 02.07.2013r. co do kwoty 12.000 zł oraz od dnia 16.10.2014r. co do kwoty 5.000 zł, w oby przypadkach do dnia zapłaty, a powództwo dalej idące, tj. co do odsetek od 14.10.2014r. oddala;

II. Zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.267 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. Nakazuje stronie pozwanej uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ś. kwotę 1.811,20 zł tytułem wydatków na opinię biegłych, od ponoszenia których powód został zwolniony.

Sygn. akt I C 2042/13

UZASADNIENIE

P. R. domagał się zasądzenia od (...) S.A. w W. kwoty 12.000 zł tytułem zadośćuczynienia, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz obciążenia pozwanego kosztami procesu (k.2).

Powód podał, że w dniu 20.02.2013r. uległ wypadkowi komunikacyjnemu, którego sprawca posiadał ubezpieczenie OC u pozwanej. Po tym zdarzeniu, powód odczuwał bóle i zawroty głowy, jednak zbagatelizował je, po czym z uwagi na nasilające się dolegliwości 22.02.2013r zgłosił się do szpitala (...) w Ś., gdzie zdiagnozowano ból i przeskakowanie przy zginaniu biodra lewego oraz odprostowanie lordozy odcinka lędźwiowego; powoda zwolniono do domu z zaleceniem leżenia, przyjmowania leków, wykonania (...) kręgosłupa lędźwiowego i kontroli ortopedycznej. Tego samego dnia z uwagi na ból powód zgłosił się do placówki medycznej w S., gdzie wykonano dodatkowe badania potwierdzające schorzenia stwierdzone w szpitalu w Ś., a dodatkowo rozpoznano ból i skrzywienie kręgosłupa szyjnego oraz ból klatki piersiowej, szczególnie przy oddychaniu; w tej placówce powód nadal leczył się i rozpoznano u niego osłabienie siły mięśniowej prawej nogi; wypisano mu skierowanie do neurologa i laryngologa, gdyż zaczął odczuwać również ból i szum w uchu, a także zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego F.. Urazy doznane w wypadku stanowiły dla powoda istotną dolegliwość, szczególnie w pierwszych dniach po wypadku, gdy korzystał z kołnierza ortopedycznego, miał ograniczone ruchy głową, co zakłócało mu wypoczynek, skutkiem czego była bezsenność, brak koncentracji i osłabienie; ponadto powód nie mógł realizować hobby w postaci jazdy na rowerze, basenu, kulturystyki, jak też zajmować się dziećmi, pomagać w ich kąpeli; ponadto dla powoda jako młodego mężczyzny upokarzająca była sytuacja, w której zmuszony był korzystać z pomocy żony i matki. Urazy skutkują tym, że powód szybciej się

mężczy, przy wysiłku odczuwa bóle kręgosłupa, nie może prowadzić aktywnego trybu życia; z uwagi na ból prawej nogi niemożliwe stało się też wykonywanie pracy na dotychczasowym stanowisku. Pozwana przyznała powodowi świadczenie w kwocie 3000 zł i stanowisko swe podtrzymała pomimo odwołania powoda; świadczenie takie jest zaniżone a kwota przyznanego zadośćuczynienia nie jest adekwatna do rozmiaru cierpień powoda; w szczególności pozwana poprzestała wyłącznie na ustalonym przez siebie uszczerbku na zdrowiu, pomijając dalsze czynniki, takie jak cierpienia psychiczne, nadal odczuwane dolegliwości bólowe, uciążliwość i długotrwałość leczenia, konieczność zmiany przyzwyczajzeń i upodobań powoda, zmianę jego usposobienia, itp. Świadczenie ustalone właściwie powinno natomiast uwzględniać wszystkie te kwestie, co wskazuje na konieczność jego podwyższenia, zatem i zasadność powództwa (k. 3-8).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty uwzględniającego powództwo (k. 24), pozwana wniosła o jego oddalenie w całości (k. 28). Zarzuciła, że u powoda stwierdzono jedynie stłuczenie biodra prawego, uraz pośredni szyjnego odcinka kręgosłupa oraz uraz pośredni lędźwiowego odcinka kręgosłupa z prawostronnym zespołem bólowym, a tylko ten ostatni uraz spowodował trwały uszczerbek na zdrowiu powoda, natomiast pozostałe urazy nie skutkowały ograniczeniem sprawności organizmu, a ponadto urazy te nie spowodowały konieczności kierowania powoda na rehabilitację; leczenie powoda trwało krótko, zebrana dokumentacja nie potwierdza urazy głowy i konieczności podjęcia leczenia psychiatrycznego, bez związku z wypadkiem jest wskazywany przez powoda uraz słuchu, powoływanie się na dalsze leczenie jest sprzeczne z dokumentacją medyczną; twierdzenia powoda o konieczności zmiany stanowiska pracy po wypadku nie zostały udowodnione; powód posiada schorzenia samoistne, np. odprostowanie lordozy, która jest pochodzenia zwyrodnieniowego (k. 29-30).

W toku procesu powód rozszerzył żądanie o kwotę dalszych 5.000 zł (k. 108) powołując się na ujawnione w opinii biegłych liczne urazy powoda znamionujące znaczną krzywdę.

Pozwana wniosła o oddalenie rozszerzonego powództwa (k. 116).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 20.02.2013r. powód uległ wypadkowi komunikacyjnemu, którego sprawca posiadał ubezpieczenie OC u pozwanej..

Bezsporne

Bezpośrednio po wypadku powód wrócił do domu, lekceważąc dolegliwości bólowe i sądząc, że są on wynikiem stresu. Po powrocie do domu poczuł się źle, lecz mimo to zażył leki przeciwbólowe i położył się spać. Ponieważ następnego dnia dolegliwości bólowe nasiliły się, zgłosił się do lekarza, który wezwał pogotowie ratunkowe, a to odwiozło powoda do szpitala w Ś.. Tam przebadano powoda i zwolniono do domu z zaleceniem leżenia, przyjmowania leków przeciwbólowych i miorelaksujących, wykonania (...) kręgosłupa lędźwiowego i kontroli ortopedycznej w przypadku nieustępowania dolegliwości. Ponieważ powód nadal odczuwał dolegliwości bólowe zgłosił się do (...) Centrum (...)Diagnostycznego, najpierw do poradni ogólnej, a następnie do neurologicznej, ortopedycznej i laryngologicznej. Zażywał leki przeciwbólowe. Zalecono mu stosowanie kołnierza ortopedycznego typu F.. Przez miesiąc przebywał na zwolnieniu lekarskim. Powód zaczął się też skarżyć na problemy ze słuchem w związku z czym wykonano mu audiogram. Ponadto powód uzyskał skierowanie na rehabilitację, z której jednak nie skorzystał z uwagi na terminy oczekiwania na zabiegi refundowane i niedostatek funduszy własnych na zabiegi prywatne.

Dowód :

- karta informacyjna k. 14,
- dokumentacja medyczna i rehabilitacyjna k.15-22,
- opinia biegłych M. J. i H. A. k. 72-73,

- zeznania L. R. k. 64,

- zeznania powoda k. 640 .

Wskutek wypadku powód doznał urazu głowy (bez utraty przytomności) z osłabieniem słuchu w uchu lewym i stresem pourazowym (co nie stanowi trwałego uszczerbku na zdrowiu pod względem ortopedycznym i chirurgicznym), urazu kręgosłupa odcinka szyjnego z zespołem bólowym szyjnym pourazowym o niewielkim nasileniu, z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości i rwą parestetyczną lewostronną (co daje 3% uszczerbek na zdrowiu) oraz urazu odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa z zespołem bólowym typu lumbalii, z rwą kulszową prawostronną o zmiennym nasileniu (co daje 2% uszczerbek na zdrowiu).

Wypadek, jakiemu uległ powód skutkuje nadal bólami i ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parestezjami kończyn górnych, w szczególności lewej. Z racji urazu w przyszłości mogą się pojawiać u powoda bóle kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowym, połączone z nadmiernym napięciem mięśni, ograniczających ruchomość; wówczas wskazana będzie kontynuacja leczenia usprawniającego.

W wyniku wypadku u powoda wystąpił ponadto niedosłuch lewostronny zwłaszcza dla tonów wysokich, który początkowo wynosił średnio 55 db, a obecnie wynosi średnio 30 db i jest utrwalony. Ma charakter pourazowy (i daje 5% uszczerbek na zdrowiu pod względem laryngologicznym). Powierzchniowy uraz głowy i uraz kręgosłupa szyjnego mogły bowiem doprowadzić do wstrząśnięcia błędnika, czyli struktur ucha wewnętrznego, skutkującego obecnie niewielkim niedosłuchem z częściową asymetrią słyszenia, co wymaga okresowej kontroli laryngologicznej.

Dowód :

- opinia biegłego M. J. i H. A. k. 74,

- opinia biegłego laryngologa k. 94,

- uzupełniająca opinia biegłego laryngologa k. 120.

Powód ma nadal kłopoty ze słuchem (niedosłysz), przez co jest nerwowy. Nie jest w stanie bawić się z dziećmi jak dotychczas. Nadal skarża się na bóle. Nie może jeździć na rowerze i pływać na basenie, co przed wypadkiem było jego hobby.

Dowód :

- zeznania L. R. k. 64,

- opinia biegłych M. J. i H. A. k. 74,

- zeznania powoda k. 640 .

Pozwana decyzją z dnia 13.05.2013r. przyznała powodowi kwotę 3.000 zł zadośćuczynienia i pomimo odwołania podtrzymała dotychczasowe stanowisko.

Bezsporne

Sąd zważył:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Ustalając stan faktyczny sąd oparł się na wskazanych wyżej dowodach, w szczególności na opiniach biegłych sądowych, dokumentacji medycznej, a częściowo także na zeznaniach samego powoda.

Opinie złożone w toku postępowania sporządzone zostały przez osoby o stosownej wiedzy fachowej i doświadczeniu zawodowym, w kwestiach dla sprawy istotnych a wymagających wiadomości specjalnych. Wszystkie opinie w sposób jasny i zrozumiały odpowiadają na postawione biegłym pytania, prezentując jasne wnioski końcowe co do doznanych urazów i stanu zdrowia powoda po wypadku. Strony nie kwestionowały opinii biegłych H. A. i M. J., zatem i sąd, z uwagi na w/w okoliczności, nie ma podstaw ich kwestionować, w szczególności wobec wszechstronnego wyjaśnienia, po uprzednim zbadaniu powoda i analizie dokumentacji lekarskiej, jakie urazy stwierdzono u powoda, czy są one następstwem wypadku, jaki miały one charakter i jakie mają, i będą miały następstwa. Sąd nie ma też podstaw do kwestionowania opinii biegłego laryngologa, która również wyjaśnia, z jakich przyczyn niedosłuch powoda uznaje za pourazowy (tj. zaburzenie struktur ucha wewnętrznego możliwych przy urazach głowy i kręgosłupa szyjnego), a także wskazuje, jak ustalono wysokość obecnego, utrwalonego niedosłuchu. Częściowe wątpliwości pozwanej co do opinii tego biegłego wyjaśnione zostały przez niego w opinii uzupełniającej. Wszystkie opinie stanowią zatem dowód pewny, dający podstawy do dokonywania ustaleń faktycznych w sprawie.

Nie budzi też wątpliwości nie zakwestionowana przez pozwaną dokumentacja lekarska powoda.

Sąd jako wiarygodne ocenił także zeznania powoda i jego żony, zwłaszcza że, niezależnie od ich zgodności, skargi powoda na długotrwałe dolegliwości bólowe zostały pozytywnie zweryfikowane opinią biegłego H. A. i M. J., natomiast zasadność skarg na problemy słuchowe potwierdza opinia laryngologiczna.

Reasumując, w/w dowody uznano za wiarygodne, zaś fakty z nich wynikające za udowodnione.

Podstawę prawną zasądzenia zadośćuczynienia stanowi art. 445 k.c. przewidujący możliwość przyznania poszkodowanemu za doznaną krzywdę takiej właśnie formy rekompensaty pieniężnej. Poza zakresem prawnych regulacji pozostaje kwestia wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie stanowi rekompensatę pieniężną z tytułu szkody niemajątkowej. Podstawą faktyczną żądania z art. 445 k.c. jest doznana krzywda w postaci ujemnych przeżyć związanych z cierpieniami fizycznymi i psychicznymi pokrzywdzonego, wynikająca z dóbr osobistych wskazanych w w/w przepisie. Zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny, zatem powinno reprezentować ekonomicznie odczuwalną wartość (por. SN z 08.12.1973 r., III CZP 37/03, OSN 1974, orz. SN z 22.04.1985 r., II CR 94/85, orz. SN z 22.05.1990 r., II CR 225/90).

Wielkość zadośćuczynienia zależy od oceny całokształtu okoliczności, w tym rozmiaru doznanych cierpień, ich intensywności, trwałości czy nieodwracalnego charakteru. Przy ustalaniu rozmiaru cierpień i ujemnych doznań psychicznych powinny być przede wszystkim uwzględnione zobiektywizowane kryteria oceny, jednakże w relacji do indywidualnych okoliczności danego przypadku (por. m.in. orz. SN z 2.10.1967 r. OSN 1968, poz.107, orz. SN z 08.12.1973 r. III CZP 37/73, OSN 1974, NR 9, poz.145, orz. SN z 19.08.1980 r., IV CR 283/80, OSN 1981 Nr 5 poz. 81, orz. SN z 22.05.1990 r., II CR 225/90, orz. SN z 15.05.1997 r., OSN 1997, poz. 195, orz. SN z 10.06.1999 r., II UKN 681/98, OSNAPiUS 2000, Nr 16, poz.626). Zadośćuczynienie należne osobie pokrzywdzonej deliktem ma na celu złagodzenie doznanych cierpień fizycznych i moralnych, a wysokość zadośćuczynienia ma być zależna od intensywności tych cierpień, czasu ich trwania, ujemnych skutków zdrowotnych, jakie osoba poszkodowana będzie zmuszona znosić w przyszłości (wyrok SN z dnia 29.09.2004 r. sygn. akt II CK 531/03).

Sąd, mając na uwadze powyższe, uznał, iż wypłacona dotychczas powodowi kwota 3000 zł bynajmniej nie spełnia w/w funkcji. Wobec wynikających z wypadku dolegliwości, w szczególności ich rodzaju oraz okresu trwania i intensywności, wypłacone przez pozwaną świadczenie jest zdecydowanie zaniżone.

Powód doznał urazów wskazanych powyżej, a szczegółowo opisanych w opiniach biegłych, skutkujących miesięcznym zwolnieniem lekarskim, stosowaniem kołnierza ortopedycznego, koniecznością licznych wizyt lekarskich i badań oraz zażywaniem leków. Fakt, iż biegli nie stwierdzili u powoda tzw. procentowego uszczerbku na zdrowiu w przypadku urazu głowy nie ma tu decydującego znaczenia, skoro uszczerbek ten nie stanowi ustawowej przesłanki przyznania zadośćuczynienia (gdyż tę stanowi krzywda) i ma walor wyłącznie pomocniczy. Powód cierpiał dolegliwości bólowe, które mogą pojawiać się w przyszłości i będą wymagać dalszego leczenia usprawniającego. Po wypadku ujawnił się u

niego niedosłuch, który trwa nadal i powoduje dalsze negatywne konsekwencje w życiu rodzinnym powoda, a ponadto wymagać będzie dalszych wizyt laryngologicznych. Powód musiał też ograniczyć aktywność życiową. Zakres i rozmiar urazów powoda, a także czas trwania zasadniczych ich następstw, uzasadniają więc wniosek o istotnej krzywdzie, jakiej doznał w wyniku wypadku, co przeczy świadczeniu w przyznanej wysokości. Zadośćuczynienie w tej kwocie jest nie tylko nieadekwatne do doznanej krzywdy, lecz byłoby wręcz symboliczne.

Dlatego celem rzeczywistego zrekompensowania powodowi jego cierpień fizycznych i psychicznych, stosownie do rozmiaru i okresu tych cierpień, należało zaakceptować żądanie dalszej zapłaty zadośćuczynienia w łącznej dochodzonej kwocie. Kwota dodatkowych 17.000 zł, co sumarycznie (łącznie ze świadczeniem już wypłaconym przez pozwaną) da zadośćuczynienie w kwocie 20.000 zł, będzie realną rekompensatą za całokształt cierpień powoda doznanych w wyniku wypadku z dnia 20.02.2013r., za którego skutki odpowiedzialność ponosi pozwana, o czym na podstawie art. 444 § 1 i art. 445 § 1 kc orzeczono w pkt I wyroku

Powód dochodził także ustawowych odsetek a roszczenie to jest wobec treści powyższego rozstrzygnięcia także zasadne. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada. Ubezpieczyciela obowiązuje przy tym przewidziany prawem ubezpieczeniowym zasadniczo 30-dniowy termin na rozpatrzenie sprawy i wypłatę świadczenia, jednak powód dochodził w pozwie odsetek od daty jego wniesienia, a po rozszerzeniu – od 14.10.2014r. co do kwoty rozszerzenia. Ponieważ pismo rozszerzające powództwo wpłynęło do sądu 16.10.2014r. roszczenie odsetkowe za okres wcześniejszy jest więc w tych warunkach co do kwoty rozszerzonego żądania chybione .

Sąd orzekł o kosztach postępowania (pkt II) na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. stosownie do wyniku sporu (proporcja, w jakiej uległ powód w zakresie odsetek, jako symboliczna, nie wpływa na powyższą ocenę). Na koszty te opłaty składają się opłaty sądowe od pozwu (600 i 250 zł), opłata skarbową od złożenia pełnomocnictwa (17 zł) i wynagrodzenie pełnomocnika powoda (2400 zł) obliczone stosownie do wartości przedmiotu sporu na podstawie przepisów Rozp. Min. Spr. z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Ponieważ powód został zwolniony od kosztów sądowych w zakresie opinii biegłych, wydatki z tego tytułu (pkt III), wyłożone w toku postępowania tymczasowo przez Skarb Państwa, obciążają stosownie do wyniku sporu przegrywającą proces pozwaną (art. 113 u.k.s.c.)